ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 581 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Τρίτη 18 Ἰουνίου 1946

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΟΥ Κ. ΟΥΪΚΑΜ ΣΤΗΝΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία

Ὁ ἐπιχειρῶν, αὐτὴν τὴν στιγμήν, μίαν, εἰς τὰς ἀδράς γραμμάς, ἀνασκόπησιν τῶν διεθνῶν γεγονότων, εἶναι φυσικὸν νὰ προτάξῃ τὴν Διάσκεψιν. Ὅλα τὰ ἄλλα, μολονότι σπουδαιοτάτου ἐνδιαφέροντος, ὡς ἡ Ἰταλικὴ μεταπολίτευσις, αἱ ζυμώσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ Ἰνδικὸν ζήτημα καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ διαφυγὴ τοῦ περιπετειώδους Μουρτῆ, ἡ ὁποία πιθανῶς νὰ προκαλέσῃ κάποιαν σύγχυσιν εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν, τοποθετοῦνται αὐτομάτως εἰς δευτέραν μοῖραν. Εὐλόγως δέ. Διότι, εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Λουξεμβούργου, παίζεται ἤδη, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου,—ἂς συγχωρηθῇ ἡ λέξις—τὸ δρᾶμα τῆς εἰρήνης.

Ἡ πραγματικότης ἔχει τεθῆ ὡμότατα ρεαλιστική. Καὶ τὸ ἐρώτημα δὲν συνοδεύεται πλέον ἀπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τῶν φράσεων. Αἰωρεῖται εἰς τὰ χείλη ὅλων μὲ κατηγορηματικὴν σαφήνειαν: Οἱ τέσσαρες θὰ κατορθώσουν νὰ εὕρουν βάσιν συνεννοήσεως, διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν ὀργάνωσιν τῆς μεταπολεμικῆς ζωῆς; Ἐὰν αἱ προσεχεῖς ἑβδομάδες ἐπιφυλάσσουν καταφατικὴν ἀπόκρισιν, τότε ἀσφαλῶς ἡ νίκη, θὰ ἔχῃ καθολικὴν σημασίαν καὶ παγκόσμιον πλάτος. Ἐὰν ὄχι, τότε πάλιν δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ κ. Μπέρνς, ὅταν, πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ Παρισίους, ἐτόνισεν ὅτι περίπτωσις ἀποτυχίας, θὰ σημάνῃ ἤτταν ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Διάσκεψις πάντως εἰσῆλθεν εἰς τὸ κύριον ἔργον της. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ ἀκόμη τίποτε τὸ συγκεκριμένον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο μεγάλων Δημοκρατιῶν μετέβησαν ἐκεῖ μὲ μίαν ἐπιθυμίαν: Νὰ δώσουν τὴν δυνατότητα εἰς τὴν Εὐρώπην, νὰ ἀναλάβῃ, ἀπερίσπαστος καὶ χωρὶς φόβον, τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνοικοδομήσεώς της. Εἶναι ἡ μόνη ἄποψις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑφίσταται προκαταβολικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν κ. κ Μπέβιν καὶ Μπέρνς. Διότι οἱ Ρωσσικοὶ ἰσχυρισμοί, περὶ κοινῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς πολιτικῆς, κατόπιν προσυνεννοήσεως, εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμοι καὶ δὲν διστάζομεν νὰ εἴπωμεν ἀρκετὰ ἀφελεῖς. Τοιαύτη προβεβουλευμένη σύμπτωσις γνωμῶν δὲν ὑφίσταται. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι Ἀγγλία καὶ Ἀμερικὴ ἐμμένουν ἀνενδότως ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ τρόπου τῆς ἑρμηνείας τῆς Δημοκρατίας.

Μὲ βάσιν τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἄποψιν, καθίσταται φανερὰ ἡ ὁδός, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσουν αἱ δημοκρατικαὶ Δυνάμεις, ἐὰν πεισθοῦν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἠθελημένως δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὰς πλάνας της. Ὁ κ Τσῶρτσιλ τὸ εἶπε, χωρὶς περιστροφάς. Αἱ Δυτικαὶ Δημοκρατίαι δὲν θὰ ἔχουν παρὰ νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν τελευταίαν ἐλπίδα των εἰς τὸν ΟΗΕ. Εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι εἰς τὴν ἄκραν τῆς διεξόδου αὐτῆς ὑπάρχει ἡ διαίρεσις τοῦ κόσμου. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἀρχίσῃ νὰ χαράσσεται ἡ ἐκτεταμένη γραμμή, ποὺ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ σύνορον Ἀτλαντικῆς καὶ Δύσεως. Ἀπευχόμεθα αὐτὴν τὴν ἔκβασιν. Ἀλλὰ καὶ δὲν τρομάζομεν, ἂν μᾶς ἐπιβληθῇ ὡς κατάσταις ἀνάγκης. Δὲν τρομάζομεν, διότι ὁπωσδήποτε θὰ εἶναι προτιμότερα ἀπὸ τὸ χάος καὶ διότι εἶναι καλλίτερον νὰ ἔχωμεν ἕνα κόσμον διηρημένον παρὰ κατεστραμμένον.» Ἐξ ἄλλου τίποτε δὲν ἀποκλείει μὲ τὴν ροὴν τοῦ χρόνου νὰ σημειωθῇ καὶ μία μεταβολὴ τῆς Ρωσσικῆς πολιτικῆς.

Ὁ κ. Μπέβιν εἶναι βέβαιος, ὅτι ὄπισθέν του ἵσταται συμπαραστάτις ὁλόκληρος ἡ Βρετανικὴ Κοινὴ Γνώμη. Ἀσφαλῶς θὰ προτείνῃ καὶ πάλιν τὴν χεῖρα εἰς φιλικὴν χειραψίαν μὲ τὸν κ. Μολότωφ. Ἂν αὐτὸς ἀρνηθῇ νὰ τὴν σφίγξῃ, τὸ σφάλμα θὰ εἶναι ἰδικό του καὶ ἴσως τὸ ἐνεργήσῃ ἀργότερα, ὅταν ὁ Βρετανὸς ὑπουργὸς θὰ ἀπευθύνῃ τὴν ἔκκλησίν του πρὸς τὰ 21 κράτη καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ εἰς τὴν παγκόσμιον ὀργάνωσιν. Ἡ Μ. Βρετανία εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀποφασιστικότητος. Μιᾶς ἀποφασιστικότητος τόσον ἰσχυρᾶς, ὅσον ἦτο καὶ κατὰ τὸ ἔτος τῆς πολεμικῆς δοκιμασίας.

Ἀθηναϊκὰ εἰκοσιτετράωρα

Η ΕΚΛΕΙΨΙΣ

Ἐπειδή, φαίνεται, ἀργοῦν τὰ θέατρα καὶ οἱ κινηματογράφοι, ὁ οὐρανὸς ἀπεφάσισε νὰ μᾶς διασκεδάσῃ αὐτός: ἐσκηνοθέτησε μιὰ θεαματικὴ ἔκλειψη σελήνης. Σὲ παλαιότερες ἐποχές, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν «ἔλξεις» πολλὲς στὴ ζωή μας αὐτὰ τὰ θεάματα διετυμπανίζοντο στὶς ἐφημερίδες. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως, δὲν ξαίρω γιατί, δὲν εἶχε γραφεῖ σχεδὸν τίποτα. Καὶ ὅμως ἐσημειώθη μιὰ πάνδημος ἔξοδος. Ἡ πρώτη πραγματικὰ θερμὴ καλοκαιριάτικη νύχτα μὲ φεγγάρι γιορτάστηκε ἀπὸ τὰ πλήθη, ποὺ βγήκανε στὰ πάρκα, στοὺς δρόμους, στὶς ἀκτὲς γι' αὐτὴ τὴν ὑπέροχη ἐξαΰλωσι τῶν πάντων, γιὰ τὴ μαγεία καὶ τ' ὄνειρο, ποὺ τραβᾶ μὲ τὴ μαγεία τῆς ὡμορφιᾶς του.

Ὅλα εἶχαν γίνει ἀπίστευτα. Ἀργυρὲς θεωρίες, ἀμέτρητα κοπάδια ἀπὸ ἄϋλα περιστέρια, φτερούγιζαν ἁπάνω ἀπὸ στεριὰ καὶ ἀπὸ πέλαγος. Καὶ τὰ μεταξωτὰ θροΐσματα τῶν φτερῶν τους ἔχουν γίνει μοτίβα ἐξωτικῆς μουσικῆς, ποὺ ξεψυχᾶ μὲ τὸν ἀπαλώτατο φλοΐσβο τοῦ κύματος σὲ μακρυνὴν ἀμμουδιά. Τὰ βουνὰ τῆς Αἴγινας ἔχουν γίνει σύγνεφα ἀπὸ ἀσημένιους ἀτμούς, γεμάτα ὄνειρα. Κι' ἐπάνω στὶς φυλλωσιὲς τῶν δένδρων, ποὺ ἔχει καρφώση ἀκίνητες ἡ φεγγαρομαγεία, γράφονται μὲ τὴν ἄϋλη ἀσημένια μελάνη τοῦ φεγγαριοῦ τὰ πιὸ ἀπίστευτα παραμύθια. Μιὰ ἐκστατικὴ ψυχὴ μπορεῖ νὰ τὰ διαβάσῃ.

—Τὸ μέτωπό σου —λέει ὁ ἑνός σὲ μιὰ νέα ποὺ περπατοῦν μαζὶ κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ— εἶναι διάφανο καὶ μοιάζει μὲ μαντόνας προρραφαηλικῆς. Ὁ φεγγάρι σ' ἔχει ἀλλάξη βαθειά, σ' ἔχει κάμη αὐτὴ ποὺ ὠνειρεύτηκα κι' ἐγώ. Ἀμαροὶ καὶ πόθοι καὶ γήϊνοι πάθοι, ὅ,τι ἐκχυδαΐζει τὴν ψυχή, ἔχει σβύση τώρα κι' εἶναι πιὸ καθαροὶ καὶ πιὸ ἀγνοὶ κι' ἀπὸ τὴν ἰδέα. Δός μου τὸ χέρι σου. Κι' ἂς περπατοῦμε χωρὶς νὰ λέμε τίποτα. Μόνον ἐν θέλῃς μποροῦμε νὰ μποῦμε σ' ἕνα ἰδιαίτερο καράβι καὶ νὰ φύγουμε γιὰ τὸ πιὸ μακρυνὸ νησί, γιὰ κεῖ ποὺ δὲ θὰ φαίνεται πιὰ οὔτε γῆ, οὔτε οὐρανός, οὔτε πέλαγος —γιὰ τὴ χώρα τοῦ ἀπόλυτου!

Ἀλλὰ στὰ μεσόγεια ἡ σκηνογραφία καὶ ὁ τόνος εἶναι ἀλλιῶς. Τ' ἀρώματα, τὸ θυμάρι, τὸ χαμομήλι, τὸ χορταρι, ἡ ἀγριοβολέττα ἐνορχηστρώνονται σὲ μιὰ λεπτότατη οσφρηντικὴ ἁρμονία, ποὺ ζυμώνεται τόσο μὲ τὸ σεληνόφως. ποὺ ἔχει κανεὶς τὴν παραίσθησι ὅτι ἔχει βάλη ἀρώματα ἡ ἴδια ἡ σελήνη σὰν τὴν τελευταία φιλέρεσκη τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Ἀπὸ τὸ μεγάλο γραφικὸ ὑπόστεγο τῆς μακρυνῆς ἐξοχῆς, ὅπου τὰ κουρνιασμένα χελιδόνια ὀνειρεύονται ὅτι ταξιδεύουν καὶ ξυπνοῦν καὶ ἀρχίζουν μεσ' τὰ μεσάνυχτα τὸν ὁμαδικὸ κελαϊδισμό, τὰ ζευγαράκια καὶ οἱ συντροφιὲς βλέπουν ἀχόρταγα τὴν νοσταλγικὴ φωτοχυσία, ποὺ κάνει τὰ πράγματα φαντάσματα καὶ τὰ φαντάσματα πράγματα.

Ἀπὸ τὶς βαθειὲς γκρατζούνιὲς τῶν πλαγιῶν τῆς Πεντέλης, ἀπὸ τὰ παλιὰ ἔρημα λατομεῖα, σὰν νὰ ξεπηδοῦν καὶ νὰ στήνωνται, κάτω ἀπὸ τὸ σεληνόφως, μαρμάρινοι ναοὶ καὶ σιγηλὲς νεκροπόλεις, ποὺ τάχα εἴχαμε ἀντικρύσῃ ἄλλοτε ποτέ· κι' ἐγὼ δὲν ξαίρω σὲ ποιὰ ζωή: Πολιτεῖες παραμυθιῶν καὶ θρύλων, ὅπου τὸ εἰδύλλιό μας πέρασε σ' ἀτμόσφαιρα μακρυνὴ κι' ἀπόκοσμη, γιὰ νὰ σβύσῃ μέσα σὲ μιὰν ἀργυρὴ ἀποθέωσι. Τὰ πεῦκα γράφουν ἐπάνω στὸ κοκκινόχωμα καὶ στὸ βράχο τοὺς ὁλόμαυρους ἴσκιους τους, τὴς δαντέλλες τους, σὰν μὲ τὴν πέννα καὶ μὲ σινική μελάνη. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ μυστηριώδη περιγράμματα οἱ ἀκτῖνες πού γλυστροῦν ἀπὸ τὰ κενὰ τῶν κλαριῶν, σὰν ἀσημένιες χορδές, γράφουν τὸ τραγοῦδι τῆς νοσταλγίας γιὰ εὐτυχίες τέλειες, ποὺ δὲν εἶναι τοῦ κόσμου τούτου.

Ξαφνικά, μιὰ σκιὰ ἀρχίζει νὰ εἰσχωρῇ στὸ φεγγάρι. Ἡ φαντασμαγορία σαρώνεται. Ἡ σελήνη μὲ ἀμπαζοὺρ δὲν ἐξαϋλώνει πιὰ τίποτα. Γίνεται σὰν... βεγιέζ σὲ γκαρσονιέρα:

—Νίκο !... —λέει μιὰ ὑποβλητικὴ φωνὴ μέσα στὰ σχίνα. — Ἔλα παιδί μου, νὰ χαροῦμε τὴν ἔκλειψι !...

Καὶ ὁ Νίκος, ποὺ δὲν εἶναι ἀστρονόμος, γιὰ νὰ παθαίνεται μὲ τὰ οὐράνια φαινόμενα τὴν ὑπακούει πρόθυμα.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ὁ Μοντγκόμερυ εἰς τὰς Ἰνδίας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Καράτσι τῶν Ἰνδιῶν, ὅτι ἔφθασε σήμερον ἐκεῖ ἀεροπορικῶς ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ.

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ μεταβαίνει εἰς Δελχὶ πρὸς ἀνεπίσημον ἐπίσκεψιν, κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως. Κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του ἐκ τοῦ ἀεροπλάνου ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱαδήποτε δήλωσιν.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΕΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ

"ΘΑ ΠΑΡΑΔΕΧΘΟΥΝ ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΤΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΜΕ ΜΙΑΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΖΩΝΗΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΝ 11 ΚΡΑΤΗ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΑΡΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΕΦ' ΗΣ ΕΒΑΣΙΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ;,,

ΤΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΟΥ "ΝΤΑΙΗΛΥ ΤΕΛΕΓΚΡΑΦ,,

Ὁ εἰς Παρισίους παρακολουθῶν τὰς ἐργασίας τῆς ἀρξαμένης τὸ Σάββατον νέας διασκέψεως τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Λονδινείου «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» κ. Χέρμπερτ Ἄσλεϋ ἀποστέλλει τὴν ἑξῆς βαρυσήμαντον πρώτην ἀνταπόκρισιν:

Οἱ κ.κ. Μπέβιν, Μπέρνς, Μολότωφ καὶ Μπιντὼ ἤρχισαν καὶ πάλιν τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὸ ἱστορικὸν ἀνάκτορον τοῦ Λουξεμβούργου τὰς συνομιλίας των, αἱ ὁποῖαι εἶχον φθάσει εἰς πλήρες κυλάγιον ὅταν τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν διέκοψε τὴν 16ην Μαΐου τὰς ἐργασίας του μετὰ συνεδριάσεις 22 ἡμερῶν.

Ἡ σκηνὴ καὶ οἱ ἠθοποιοὶ εἶναι οἱ ἴδιοι. Παίζεται τὸ ἴδιον ἔργον, ἀλλ' ἡ σαιζὸν πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα της. Ὁ κ. Μπέβιν, ὁμιλῶν διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' ἀπηχῶν ἀσφαλῶς καὶ τὰς ἀπόψεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συνὼψισεν ἐπιγραμματικῶς τὴν κατάστασιν ὅταν ὡμίλει ὀλίγον προηγουμένως εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος:

«Δὲν γνωρίζω — εἶπε — ποῖα μέτρα θὰ λάβωμεν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὰς συνθήκας εἰρήνης, οὐδὲν ὅμως Κράτος θὰ δυνηθῇ νὰ κρατήσῃ εἰς κατάστασιν πολέμου αἰωνίως μὲ ἄλλας χώρας. Καὶ ἐνῷ δὲν ἀναλαμβάνω καμμίαν προσωπικὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀκολουθήσω ὡρισμένην πρὸς τοῦτο γραμμή, θὰ πρέπει, ἐν τούτοις, νὰ ἐξεύρωμεν ἕνα τρόπον. Διότι ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶναι ἀδύνατον νὰ συνεχισθῇ ἐπ' ἄπειρον.»

Ὅλοι μας ὅσοι ἐπιστρέψαμεν εἰς Παρισίους διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν συνομιλιῶν, ἀντιλαμβανόμεθα τὴν σοβαρότητά των καὶ ὅτι, ὁσονδήποτε καὶ ἂν παραταθοῦν, θὰ ἔχουν, ἐν τέλει, ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρα. Τὸ Συμβούλιον δὲν δύναται πλέον νὰ ἀναβληθῇ σ' ἄλλην φοράν. Τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου ἔχουν στραφῆ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν ἤδη νὰ καταλήξουν εἰς ἀποφάσεις, ποὺ θὰ μεταβάλουν τὸν ροῦν τῆς Ἱστορίας.

Ὅταν τὴν τελευταίαν φορὰν τὸ Συμβούλιον ἀνέβαλε τὰς ἐργασίας του οἱ ὑπουργοὶ ἐξῆλθον κουραισμένοι, ὀλίγον δυσφορεστημένοι ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον καὶ ἀπηυδισμένοι εἰς τὸ νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν παλαιὰ ἐπιχειρήματα. Ποῖον πρόκειται νὰ εἶναι τώρα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων συνομιλιῶν;

****

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Οἱαδήποτε θέματα καὶ ἂν συζητηθοῦν, τὸ πραγματικὸν πρόβλημα εἶναι ἐὰν ἡ συμφωνία, ποὺ εἶχε συναφθῇ τὴν 2αν Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ρωσσίας εἰς τὸ Σεσιλιενχοφ, παρὰ τὸ Πότσδαμ, πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ πιστῶς ἀπὸ ἕκαστον τῶν μερῶν, ποὺ τὴν ὑπέγραψαν ἢ ἐὰν πρόκειται ἐν ἐπιγνώσει νὰ παραβιασθῇ.

Εἰς τὴν Διάσκεψιν ἐκείνην, ποὺ ἀπεκλήθη ἐπισήμως ἡ Τριμερὴς Διάσκεψις τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις ὑπεγράφησαν ἀπὸ τὸν στρατάρχην Στάλιν, τὸν Πρόεδρον Τροῦμαν καὶ τὸν κ. Ἄτλυ, ἐδημιουργήθη τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐφ' ὅσον ἡ συμφωνία ἐκείνη ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν σημερινῶν συζητήσεων καὶ μίαν ἀπὸ τὰς ἀφορμὰς τῶν δημιουργουμένων ἀντιθέσεων, ἀξίζει ν' ἀναφέρωμεν συντόμως τὰ κυριώτερα σχετικὰ σημεῖα.

Ἀφοῦ ἐν προκειμένῳ ἀνεφέρετο εἰς τὴν συμμαχίαν ἐκείνην, ἡτοι ἡ Διάσκεψις τοῦ Βερολίνου «ἐνίσχυσε τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν τριῶν Κυβερνήσεων καὶ διηύρυνε τὴν ἀκτῖνα συνεργασίας καὶ κατανοήσεως» ἀνηγγέλλετο ἡ ὕβρυσις τοῦ Συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἔξεποσώπει τὰς πέντε μεγάλας Δυνάμεις (πέμπτη ἐν προκειμένῳ ἦτο ἡ Κίνα) καὶ τοῦ ὁποίου ὁ κυριώτερος σκοπὸς θὰ ἦτο ἡ συνέχισις τῆς ἀναγκαίας προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας διὰ τὴν σύναψιν τῶν συνθηκῶν εἰρήνης.» Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρετο ποῖαι συνθῆκαι θὰ προηγουμένοντο καὶ ποῖοι θὰ συμμετεῖχον εἰς τὸν καταρτισμόν των.

****

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ἡ συμφωνία ἠσχολεῖτο περαιτέρω μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ καθώριζε τὰς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθηθοῦν κατὰ τὴν ἀρχικὴν περίοδον τοῦ ἐλέγχου. Πολιτικῶς, καθωρίζεν ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ἐν Γερμανίᾳ ζητημάτων δέον νὰ ἐπιτρέφεται ποος τὴν ὑπουργικέν-τρωσιν τοῦ πολιτικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοπικῶν ἐξουσιῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δὲν ἐπρόκειτο νὰ συσταθῇ κεντρικὴ Γερμανικὴ Κυβέρνησις.

Ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς, κατὰ τὴν Διάσκεψιν τοῦ Βερολίνου συνεφωνήθη, ὅπως ἡ Γερμανία, διαρκούσης τῆς κατοχῆς, τυγχάνῃ τῆς δεούσης μεταχειρίσεως ὡς ἑνιαία οἰκονομικὴ μονάς. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐγκαινιάζετο κοινὴ πολιτικὴ τῶν Δυνάμεων κατοχῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπανορθώσεις καθωρίζετο, κατ' οὐσίαν, ὅτι:

1) Αἱ Σοβιετικαὶ ἀξιώσεις περὶ ἐπανορθώσεων θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπὸ τὴν ἐν Γερμανίᾳ Σοβιετικὴν ζώνην καὶ ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Γερμανικὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα.

2) Αἱ Ἀμερικανικαὶ καὶ αἱ Βρετανικαὶ ἀξιώσεις θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπὸ τὰς δυτικὰς ζώνας τῆς Γερμανίας καὶ ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Γερμανικὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα.

3) Ἐπιπροσθέτως, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ 20% ἀπὸ τὰ διαθέσιμα ἐν δυτικῇ Γερμανίᾳ βιομηχανικὰ μηχανήματα. Ἐξ αὐτῶν τὰ 15% θὰ ἀνταλλαγοῦν μὲ ἴσης ἀξίας τρόφιμα, ἄνθρακα, ξυλείαν καὶ ἄλλα εἴδη ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν (Ρωσσικὴν) ζώνην. Τὰ ὑπόλοιπα 10% θὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἄνευ πληρωμῆς ἢ ἀνταλλάγματος.

Ἡ Διάσκεψις τοῦ Βερολίνου ἠσχολήθη καὶ μὲ τὴν Αὐστρίαν, ἀλλ' οὐδὲν ἐλέχθη διὰ τὸν τρόπον συνάψεως τῆς συνθήκης εἰρήνης μὲ τὴν χώραν αὐτήν. Ἡ παράλειψις αὐτὴ ἀποτελεῖ ἤδη ἐπιφανειακῶς τὴν βάσιν εἰς τὴν ἀρνησιν τοῦ κ. Μολότωφ νὰ συζητήσῃ μετὰ τῶν συναδέλφων του ὑπουργῶν εἰς τὰς συσκέψεις τῶν Παρισίων διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς συνθήκης εἰρήνης μὲ τὴν Αὐστρίαν.

Ἀπὸ τῆς 2ας Αὐγούστου 1945, ὅτε ὑπεγράφη ἡ συμφωνία τοῦ Βερολίνου, μέχρι τῆς 16ης Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, ὅτε οἱ κ. κ. Μπέβιν, Μπέρνς καὶ Μολότωφ συνῆλθον ἐν Μόσχᾳ, οἱ ἀναπληρωταὶ των ἠγωνίζοντο εἰς μάτην μὲ τὸν κατατμισμὸν τῶν σχεδίων τῶν συνθηκῶν εἰρήνης. Ἐν τούτοις, ἡ Διάσκεψις τῆς Μόσχας εἶχεν ἐν τοιοῦτον ἀποτέλεσμα: Προσέθεσε νέαν καὶ σημαντικὴν δυσχέρειαν εἰς τὰς συνομιλίας τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν.

****

ΜΙΑ ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐδημιούργησε, κοινῇ συναινέσει μίαν φράσιν, ποὺ κατέστη ἡ προφιλὴς ἐπωδὸς τοῦ κ. Μολότωφ καὶ κατέδειξε κατὰ τὴν προηγουμένην Διάσκεψιν τῶν Παρισίων ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποστηθήσῃ ἄλλην πέραν αὐτῆς.

Ἡ φράσις αὐτὴ ἦτο ἡ ἑξῆς: «Ὅταν συμπληρωθῇ ἡ προετοιμασία ὅλων αὐτῶν τῶν σχεδίων συνθηκῶν, τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ συγκαλέσῃ Διάσκεψιν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς συνθήκας εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Φινλανδίαν. Ἡ Ἱστορία πρόκειται κάποτε νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ ποῖος συνέταξε τὴν ἀλεθρίαν αὐτὴν ἀπόφασιν.

Ἡ νευραλγικὴ λέξις — λέγει ὁ κ. Μολότωφ — εἶνε ἡ λέξις «συμπληρωθῇ». Καμμία συμπλήρωσις ὅλων τῶν σχεδίων δὲν ἐπετελέσθη ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως καὶ καμμία Διάσκεψις Εἰρήνης τῶν 21 Ἐθνῶν, «τὰ ὁποῖα συμμετέσχον ἐνεργῶς εἰς τὸν πόλεμον μὲ σοβαρὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης»

Εἶνε ἀνωφελὲς νὰ τονισθῇ ὅτι, εἰς τὴν κανονικὴν σημασίαν τῶν λέξεων, ἡ προετοιμασία, καὶ ὄχι τὰ σχέδια, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ. Ὁ κ. Μολότωφ διέπραξε κάποιο μικρὸν νομικὸν λάθος. Διότι θέλει ὁ διακανονισμὸς τῶν ζητημάτων τῆς Εὐρώπης νὰ γίνῃ κατόπιν συμφωνίας μόνον μεταξὺ τῶν τριῶν μεγαλυτέρων Δυνάμεων.

****

ΑΠΟ ΠΟΥ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΠΑΛΙΝ

Οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπανέλαβον τὸ Σάββατον τας συνομιλίας των μὲ δύο κυρίας κατευθύνσεις:

Α) Γενικῶς: 1) Νὰ ἐξετάσουν ἐκ νέου τὰς μὴ καταρτισθείσας εἰσέτι συνθήκας εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Φινλανδίαν. 2) Νὰ συσκεφθοῦν διὰ τὴν συνθήκην εἰρήνης μὲ τὴν Αὐστρίαν. 3) Νὰ καθορίσουν τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας. Καὶ 4) Νὰ ὁρίσουν τὸν χρόνον τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης.

Β) Εἰδικῶς: Νὰ καθορίσουν: 1) Τὰς ἐπανορθώσεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ καταβάλῃ ἡ Ἰταλία. 2) Τὰ νέα Ἰταλογιουγκοσλαυϊκὰ σύνορα καὶ τὴν τύχην τῆς Τεργέστης μετὰ τῆς περιοχῆς της. 3) Τὴν διάθεσιν τῶν πρώην Ἰταλικῶν ἀποικιῶν. Καὶ 4) Τὸ μέλλον τοῦ Ρούρ καὶ τῆς Ρηνανίας.

Ἐν τούτοις, ἡ κατάστασις δὲν εἶνε ἡ ἰδία μὲ ἐκείνην, ποὺ ὑφίστατο ὅταν οἱ ὑπουργοὶ ἀνέβαλον τὰς συζητήσεις τὴν 16ην Μαΐου. Ἀντιθέτως, ἐπεδεινώθη. Τὴν 20ὴν Μαΐου ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέρνς προέβη εἰς σοβαρὰς δηλώσεις ἐν Ὀυισκωνσίνῃ σχετικῶς μὲ τὴν Δι